

PROSLAVA KOJA NE BI SMJELA PRESTATI

Nenad MALOVIĆ

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Vlaška 38, p.p. 432, 10 001 Zagreb
nenad.malovic@vz.t-com.hr

Tijekom 2019. godine u više navrata i na više načina proslavljeni smo tristo i pedesetu obljetnicu postojanja i djelovanja Katoličkoga bogoslovnog fakulteta, a time i Sveučilišta u Zagrebu. Prvi i najvažniji dio cjelogodišnje proslave bila je svečana sjednica Fakultetskog vijeća održana 11. ožujka 2019. godine u dvorani Vjenac Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta na kojoj su o Fakultetu, ali i o važnosti obrazovanja i teologije uopće, uz crkvene dostojanstvenike, govorili i visoki gosti iz svijeta znanosti, kulture i politike.

Doprinos radnom i znanstvenom dijelu proslave dao je *Dies theologicus* održan 8. svibnja 2019. godine pod naslovom *Doprinos Katoličke crkve razvoju obrazovanja. 350 godina Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu*, a dva rada s toga simpozija otisnuta su ovom broju *Bogoslovske smotre*. Na središnjoj proslavi tristo pedesete obljetnice Sveučilišta u Zagrebu u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog 3. studenoga 2019. godine Katolički bogoslovni fakultet dobio je nekoliko trenutaka pod svjetlima reflektora jer mu je, odlukom predsjednice Republike Hrvatske, dodijeljena *Povelja Republike Hrvatske*. Nadalje, 5. studenoga 2019. godine na početku euharistijskog slavlja i zaziva Duha Svetoga u povodu početka 351. akademске godine u zagrebačkoj prvostolnici прочitana je čestitka koju je Fakultetu prigodom tristo pedesete obljetnice uputio papa Franjo. Time smo završili s proslavom našeg jubileja.

Riječ *proslava* označava nešto prolazno. Poslije proslave čovjek obično osjeća zadovoljni umor i zasićenje, a može se pojaviti i depresija – popuštanje nakon razdoblja pritiska zbog organizacijskog i programske oblikovanja proslave. Osobito ako je proslava »dobro prošla«. U proslavama u kojima se dičimo dugotrajnom tradicijom i kvalitetom leži jedna opasnost. Riječ je o tome da

nam pogled u slavnu prošlost u kojoj se, može se reći, Fakultet proslavio, može zamagliti pogled na zbilju sadašnjosti i postati smetnjom za budućnost te da, opijeni starom slavom, uopće ne primijetimo da razlog slave i proslave nismo mi, nego sve one generacije prije nas koje su nama omogućile da danas budemo tu. Smisao proslave jest crpljenje nadahnuća na dostignućima prethodnih generacija kao poticaj za naše djelovanje i našu viziju budućnosti. Tajna uspjeha u tom smislu leži u hermeneutičkoj vještini. Gledajući prošlost, treba znati prepoznati mudre načine djelovanja ljudi koji su u određenim povijesnim okolnostima donosili odluke, svatko prema povjerenim mu službama. Važnost i dalekosežnost tih odluka vidljive su tek s određenim vremenskim odmakom. Nasljeđe ljudi koji su svoje živote tijekom tri i pol stoljeća ugrađivali u Katolički bogoslovni fakultet, a koje nama danas može pokazati put nije – tako mi se barem čini – nasljeđe strukturâ, nego nasljeđe vizije. Strukture ne određuju put, ali ga mogu i zaštiti i ograničiti. Zato je potrebna vizija, prepoznavanje i iščitavanje znakova vremena, koji će uvijek iznova prilagođavati stare strukture, ali po potrebi i stvarati nove strukture u kojima se vizija može ostvariti. Ono što se želi dati i predati može se dati i predati na različite načine, već sukladno vremenu i izvanjskim (ne)prilikama.

Ne bismo se smjeli opravdavati da su vremena teška i okolnosti takve da se ne može učiniti ono što nam se čini da bi trebalo. Teška i laka vremena zapravo ne postoje. Svako vrijeme nosi svoje pogodnosti i poteškoće. Vještina se sastoji u tome da se u danim okolnostima učini ono što se može učiniti bez čekanja »boljih vremena«. Upravo *proslavljenâ* (slavna) i *proslavljenâ* (obilježena) povijest Fakulteta potvrđuje da svaka zapreka može postati izvorom nove ideje i napretka.

Želio bih da se Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i u budućim desetljećima proslavlja svojim djelovanjem za opće i zajedničko dobro te da buduće proslave budu uzrok jednakog ponosa i nadahnuća kao što je to bila proslava tristo pedesete godišnjice. I da ga *Bogoslovka smotra* vjerno prati.